

blz. 7

Is er werkelijk behoefte aan nog een boek over Karel de Vijfde, Heerser van Spanje, Duitsland, De Nederlanden, half-Italië en een groot deel van Midden -en Zuid-Amerika. De Keizer zelf stelde zijn memoires op schrift. Over hem zijn er honderden biografieën verschenen. In tientallen talen. De World Cat geeft aan dat alleen al in deze eeuw tot nu toe meer dan 500 boeken met Karel de Vijfde in de titel zijn verschenen.

blz. 477

De Keizer vroeg om het portret van de Gekruisigde Christus, dat hij sinds het overlijden van zijn vrouw gereed had gehouden voor dit moment. En, terwijl hij de blik op Jezus gericht hield, klaarblijkelijk als middel om de verzoeken van Satan te weerstaan, vroeg hij om vergeving van al zijn zonden. Carranza las nu psalm 129, voor: 'Uit diepten van ellende'. En toen Karel hem vroeg op te houden, verzekerde de aartsbisschop hem: 'Uwe Majesteit moet uw hoop volledig stellen op het lijden en de opstanding van Christus, onze Verlosser, want al het andere doet er niet toe. Op sommigen, die rond Karels bed geschaard stonden, maakte deze uitspraak een lutherse indruk en ze zouden ook in die zin getuigen toen Carranza door de inquisitie werd vervolgd wegens ketterij, maar als Karel het al opmerkte, liet hij daar niets van merken. Zijn polsslag stabiliseerde. En rustte tot zich midden in de nacht nieuwe aanvallen voordeden.

Carranza spoedde zich terug en hield hij met crucifix voor dat de Keizerin op haar sterfbed in handen had gehouden. Hun handen raakten elkaar toen de bisschop hem waarschuwde: 'Laat u niet door de duivel van de wijs brengen met de herinneringen aan uw zonden, wat vaak op een moment als dit gebeurt, maar stel u hoop op Hem Die zee al volkomen verzoend heeft. Aangezien Uwe Majesteit alles heeft gedaan wat een katholieke christen moet doen en de sacramenten van de kerk hebt ontvangen, zal u geen kwaad wedervaren.' Afgaan op zijn zwakke gebaren, meenden sommigen dat Zijne Majesteit door deze woorden vertroost werd. Maar Carranza was nog niet tevreden. Toen een edelman aan het voeteneind van Zijne Majesteits bed naast hem kwam zitten en zei: 'Ik sta versteld van de sereniteit van een stervende die zoveel heeft gedaan, antwoordde de bisschop: 'Ik ben helemaal niet zo blij met die gerustheid.'

Niettemin gaf Carranza hem de absolutie. (Zonder nadere biecht af te nemen, nog een onregelmatigheid die anderen opmerkten en later tegen hem gebruikten.) En op 21 september om twee uur 's nachts fluisterde Karel: 'Help me Ik ga dood.' Geholpen door Carranza, greep hij met zijn ene hand een kaars vast en het crucifix van zijn vrouw met de andere. En hield het omhoog tot zijn tot het zijn lippen raakte. Na vijf spasmen gaf hij een diepe zucht en zei: 'Het is zover.' En na een of twee meer ademtocht en beval hij zijn ziel in handen van God.